

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana iz zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
— pust. — Za odgovor je priložiti znamko. —
Telefon številka 118.

V pojasnilo.

V »Dnevnu« sta izšli pretekli teden dve notici, katerih prva ima prozoren namen begati slovensko javnost, kar se tiče delovnega razmerja v Srbiji, druga pa razlaga possem napačno članek skupljanske »Nove Srbije« o naseljevanju v Srbiji.

Vsled tega se čutijo podpisani dolžni, da — kot dobri poznavalci aktualnih razmer — pojasnijo svojim rojakom v glavnih potezih one očke omenjenih notic, ki so v direktnem nasprotju z resnico.

Do novejšega časa je bila Srbija večinoma Slovincem neznana »deveta dežela« in le malo Slovencev je prestopilo srbsko mejo.

Temu se ni čuditi.

Srbija je živela svoje monotono vsakdanje življenje, ki je bilo sicer pogostokrat razburkano po večjih ali manjših bojih z največjimi sovražniki krščanstva — s Turki, kljub temu pa so ji potekali dnevi za zaprtimi vrati v popolnem miru, ker se ni nikdo brigal za njeno usodo in usodo njenih sonarodnjakov pod turkimi jarmom, razen njih samih.

Slovenski drvarji so tedaj nosili svoje žuljave roke na prodaj na Hrvaško in v Bosno in Hercegovino, kmetje so prodajali svoje domačije in odhajali čez morje v deželo dolarjev, dekleta in fantje pa so jo manjili, prve v Aleksandrijo — posebno iz Goriške — v Kairo, v Graec in na Dunaj, drugi pa na »Prazovsko«, Bavarsko in Saksonsko.

Nad tem izseljevanjem se ni spodbijal nihče, k večjemu, da je kdo zastopal na kakšnem shodu ali pa napolnil kak časopis s par vrsticami o škodljivosti izseljevanja Slovencev v tujino.

To pa je bilo tudi vse.

Srbijo tedaj ni nikdo poznal, pač pa je mnogo Macedoncev in Črnogorcev, ki poznajo Slovence in slovenske dežele, kamor so hodili s »trebuhom za kruhom«.

Tem, ki so kdaj prebivali v slovenskih krajih, ni težko povedati, kaj smo Slovenci in tako je medsebojno spoznavanje prišlo pri njih mnogo prej do veljave kot pri nas.

Zadnji viharji dogodki na Balkanu raznesli so slavo srbskega imena na vse štiri vetrove sveta in ni čuda tedaj, da se je tudi med Slovence povzdignilo zanimanje za Srbijo in Srbe in to v taki meri, da je težko srečavamo pri ostalih slovenskih narodih.

To dejstvo mora radovati vsakega poštenega in iskrenega Jugoslovana in greh bi bilo ubijati ta naravni instinkt za skupnost sorodnih plemen, radi trenutnih in navidežnih koristi, s potvarjanjem resnice, pač pa bi bilo umestno z resno besedo svariti vsakogar pred izseljevanjem — bodisi kamor koli — iz domače

grude, ako ima doma dovolj sredstev in pogojev za življenje.

Ak pa teh sredstev in pogojev ni, je dolžnost vseh javnih faktorjev uravnati smer emigracije na oni kraj, kjer je pripadniku slovenske narodnosti v vsakem oziru najmanj škodljiv, jugoslovanstvu pa v korist.

Da se razumemo:

V Srbijo ne vabimo nikogar, najmanj pa sedaj v zimskem času, kdor pa je odločen, tega pa itak nikdo ne vstavi in bo izvršil svojo namero.

Kdor ima v domovini dovolj za službo, pač ne bo iskal v tujini negotove sreče in lahko doživi bridka razočaranja.

Vsaka bolezen potrebuje svoj lek in tudi Srbija ni za vsacega.

Pridni, pošteti, v zahtevah razmeram primerno skromni, v svojem poklicu sposobni in vstrajni ter navdahnjeni z iskrico idealnega navdušenja, najdejo povsod odprta vrata in niso redki slučaj, ko je marsikdo našel v tujini ono, kar bi doma nikoli ne dosegel.

Tega pa naj nikdo ne pričakuje, da bo tekmo noči spremenil svoj položaj v smislu svojih fantastičnih sanj, pač pa je treba računati z vsemi eventualnostmi, ako se hoče izogniti razočaranjem, radi katerih niso odgovornost vsak posameznik za se in nikdo drugi.

Podjetniki in obrtniki, ki imajo kaj pod palcem in si hočejo vstvariti tu svojo eksistenco, imajo dovolj hvaležne prilike, pripomniti pa jim je treba takoj, da jim v prvih začetkih ne bo na »ročkah postlano« in bodo morali marsikaj pretrpeti, predno dosežejo prvi uspeh. Čim pa se voz premakne, potem že teče, posebno onemu, ki je okreten, sposoben in vstrajen.

Inteligenti — (izvzemši zdravnike, živinodravnike, poljedelske inženjere, inženjere in tehnike) — pa v Srbiji ne morejo doseči onega, kar pričakujejo, ker je takih, ki znajo držati pero v roki tudi v Srbiji dovolj.

Kar se tiče navadnega delavstva brez določene profesije, tedaj dninarji, težaki, poljedelski delavci, tovarniški delavci itd., ti bodo imeli postopno z otvoritvijo javnih del dovolj zaposlenja.

Sedaj, ko je še domačega delavstva dovolj, ki nima velikih zahtev, so plače razmeroma minimalne in se sučejo med 2—5 dinarjev (kron) dnevno.

Obrtno delavstvo, mizarji, zidarji itd. imajo od 4—6 dinarjev dnevno, slabši delavci — seveda — tudi manj.

Vse te plače, kakor povsod, so tudi v Srbiji podvržene gospodarski konjunkturi in bodo tudi tu narastle v razmerju s povpraševanjem dela in delovnih rok.

Najmanj pa se more kdo pritoževati radi plač služkinj, sobaric itd.

Belgrajski trg je sedaj prepravljen večinoma z Nemkinjami in Madžarkami, od slovenskih narodnosti je največ Hrvat in nekaj Čehin in te tujke nimajo nikakega povoda zapuščati Srbijo radi — plače.

V boljših družinah ni niti ene služkinje, ki bi imela manj kot 25 dinarjev mesečno, če je le količkan za rabo, sposobno dekle pa ima tudi do 40 dinarjev in kuharice celo do 60—80 dinarjev mesečne plače.

Ako vpoštevamo, da ima vsaka služkinja popolno oskrbo — izvzemši obroke — poleg plače in k temu še pogostokrat kak dinar ali pa še več napitnine, je njih položaj — v primeri z marsikaterim uradnikom — zadovoljiv.

Glede draginje, kakor jo opisuje oni, ki je komaj videl uro na saborni cerkvi in si sam sebi dal spričevalo, da ne spada v svobodno kraljevino Srbijo, naj pripomnimo, da je radi vojnega stanja sicer res momentalna draginja v Srbiji, toda ne mnogo večja kakor v Ljubljani. Ako so nekateri predmeti dražji kot v Avstriji, je to odvisno povsem od državnopravnih razmer in istotako je odvisna od njih tudi cena onim predmetom, ki so ceneji kot v Avstriji.

H koncu še par besedi:

Da razjasnimo vsako nespornost, pripomnimo, da bomo po potrebi tudi v bodoče objavljali primerne informacije v splošnem, ker je še mnogo ljudi na Slovenskem, ki mislijo, da jih čaka v Srbiji skleda dobro zabeljene kaše in krožnik ajdovih žgancev z ocvirki, drugi so pa zopet taki, ki slikajo hudiča še bolj črnega kot je v resnici.

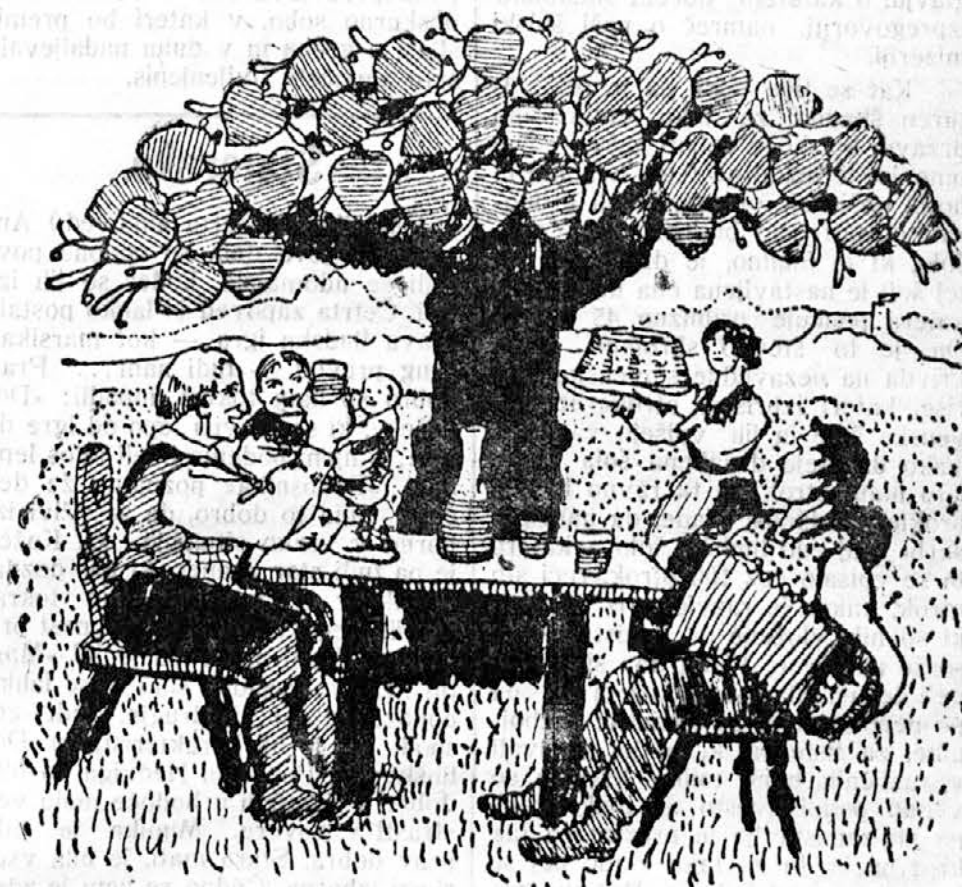
Srednja pot je zlata pot, a te držati se je marsikomu težko, toda ljubezen do jugoslovanskega ljudstva in smoteno, vstrajno delo premaga vse težave.

Pri tej priliki še posebno poudarjamo, naj se nikdo ne obrača za pismene informacije na posameznike v Srbijo, ker jim ne bo nihče odgovorjal, najmanj pa za razna posredovanja. Po izkušnjah, ki jih imamo, se žanje take vsluge navadno le nehalnost, večkrat pa se celo zgodi, da se proglašajo informatorja odgovornega za vse neuspehe, ki jih je zakrivil prosilec sam s svojo neokretnostjo.

Služkinje naj se drže onih navodil, ki jih je »Dan« svoj čas objavil v posebnem članku.

Društva in tozadejni odbori, ki bi bili tako prijazni nuditi slovenskim dekletom pomočno roko pri odhodu v Srbijo, naj se blagohotno obrnejo za navodila na predsednico »Kola srpskih sestara«, gospo generala Lukoviča ter jim bo v vsakem oziru radevolje vstreženo.

Slovenski napredek.

Kako je bilo na Slovenskem pred 100 leti?
(Jutri pokažemo, kako je na Slovenskem dandanes.)

Vse to se vrši sporazumno z belgrajsko policijsko prefekturo, katera si je dala nalogo, ščititi materialne in moralne interese služkinj. Toliko v splošno vednost in ravnanje. Fran Radešček.

Iz Kopršćine Istra.

Kakor je opaziti, prihajajo iz Koprja redkokdaj kake novice. — Dasi ravno bi bilo premnogo gradiva na razpolago, vzlic temu se skoro nihče ne oglasi. Da pa ne bo kdo napačno mislil, naj mi dovolji slavno uredništvo, da bilježim to kratko poročilo. — Hočem namreč v kratkem potezu orisati razmere, ki vladajo tukaj, da bo širša javnost o tem nekoliko informirana.

V Koprju, kakor je znano, živi precej Slovencev, med temi pridejo v poštev po največ čuvaji, uradniki, i. dr. Vseh skupaj je približno 400 Slovencev. Rekel bi kdo, da vlada med njimi prava sloga, edinstvo in pravem pomenu besede enota, a vendar bi se zelo vkljub temu, da bi bilo to posebno med njimi jako potrebno in eminentne važnosti, to tembolj, ker so po številu majhni in preslabi, da bi zamogli uspešno ustaviti potujčevanje nasprotnega elementa.

Na mestu vsega tega vlada pa narodna mlačnost, brezbriznost, malomarnost in indiferentnost, izvzemši nekaterih, ki delujejo z vso vne-
mo.

Sicer je nekdo lansko leto že enkrat o priliki obnove zboru tukajšnje čitalnice ožigosal in grajal nad nezavednostjo tukajšnjih Slovencev — Edino, kar imamo, je čitalnica, v katero zahajajo nekateri udje, a so le vedno eni in isti, drugih sploh ni blizu. Da bi pa kedaj čitalnica priredila kako veselico, petje držala, kako predavanje in kaj sličnega v zadnjih letih, ni niti govora. To pa zaradi tega, ker ni nobenega zanimanja od strani slovenske javnosti. Edino le, kar poznamo, je še občni zbor, o priliki katerega se udeležuje precejšnje število članov. Ko pa mine zaenkrat občni zbor, zaspri vse skupaj za eno leto od trudolpnega dela in to se dogaja v enomer. — Tudi nabiralnik družbe sv. Cirila in Metoda prispeva bore malo, kateri bi ob takih prilikah izbrano služil, da v zadnjem času ga je celo nekdo poskril, da ne bi bil preveč napoti. Kaj bi se lahko dalo vse doseči, ako bi bilo le količkan navdušenosti in prave rodoljubnosti, priča nam dejstvo, da je lansko leto nabrala neka tukajšnja rodoljubka pri tukajšnjih Slovencih okoli 150 kron za srbski Rdeči križ.

Letos obhaja čitalnica 35letnico njenega obstanka. Človek bi rekel,

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

Zdajci pa je vprašal, poln goreče želje, ki ga je navdajala, od kar se je bil vrnil grof:

»Kaj, če bi šel zvečer z vami?«
»Ah, ne! Vse mi je ljubše od tega!«

»Zakaj ne?«

»Pred vsem zato, ker bi me tvoja navzočnost primorala igrati ulogo, ki jo odklanjam. Tvoj sokrivec nočem postati, strašni človek ti. Saj je že dovolj, da se ti je posrečilo doseči napol sokrivdo tvoje matere.«
Začul se je sum v salonu, tik poleg grofičine sobe.

»Govoriva zdaj kaj drugega,« je velel grof d'Ormoa. »Tvoja babica prihaja; ura večerje se bliža. Sicer pa — kaj si dejal svoji babici?«

»Mama ji je povedala...«

»A ti?«

»Jaz... mama ni hotela, da pri-
postvujem njunemu razgovoru.«

A že je bila Klara pri njiju:
»Ah, ubogi moj Olivje, nevihte
že ni pomirjena. Markiza je silno hu-
da na Zaka, na gospodično Leme-
trovo...«

Upam, da še bolj na Pjerfita, to
kanaljo.«

»Pa tudi na te, siromak.«

»Torej se bliža splošni juriš? Pa naj bo. Stopimo v salon.«

Lahko si mislimo, v kakšnem električnem ozračju se je vršila ta večerja, med katero so menjali kvečjemu par banalnih fraz, čakaje vsi, kdaj bodo sami, rešeni služabniških ušes — da morajo načeti pekoče vprašanje, edino, ki jim raje to uro po možganih.

In ko so se zbrali naposled v intimnem salonu, kjer so mogli govoriti neprisluslivo, ter je hotel Olivje ravno začeti svoj »generalni juriš«, na katerega se je pripravljala sama pri sebi tudi markiza — je nastal v predsobi mahoma silen šunder. Neki glas je kriknil:

»Išče me... no, tu me ima!«

»Ali, gospod,« je odgovarjal preplašen glas, »gospod grof ne sprejemlje... v rodbini je.«

»Tem bolj... Tudi rodbino zanima, kar mu imam povedati — in bolj, nego njega!«

»Bog mi odpusti!« je vzkliknil Olivje, ki je bil odprl salonova vrata. »Vi ste gospod Roajane!...«

Florestan je planil brezumno k njemu. Vsaktero mero je bil izgubil ubogi dobričina; ničesar se ni več bal, ničesar več spoštoval.

»Da, da, prav je, da prosite Bo-
ga odpuščanja, saj je res zločin...
ah, zločin...«

Ihtenje mu je davilo glas.

Olivje je zasutlil, da se je mo-

ralo zgoditi nekaj nepričakovane-
ga in sila težkega.

»Vstopite, gospod Roajane, je
dejal ter pokazal Florestanu vrata v
salon.

Stari režiser se je opotekel no-
ter, kakor da ga prijemlje omotica.
Grof je zaprl vrata, da vsaj služin-
čad ne bi mogla prisluškovati...

»Da, zločin,« je ponavljal star-
rec plakaje. »Zločin ste storili...
Ne poznam vas vseh, ki se tu... ne
vem, kdo ste... ali če je med
vami markiza de Rošegij...«

Oko se mu je ustavilo na starki,
ki je vstala... zapovedujoče...
ogorčeno:

»To sem jaz, gospod. In ker me
že spravljate v mučno... v čudno
nujnost, da ne rečem...«

Toda Florestan v svojem srdi
ji ni dal dogovoriti:

»Ah, kaj bi trosili besede, gospa
markiza! Ako bi se opravičeval
kdorkoli drugi, bi lahko rekel o njem
da je ravnal kruto in krivično. Kaj
še le o vas!«

»Pardon, gospod Roajane,« ga
je prekinil strogo grof d'Ormoa.
»Nikomur ni dovoljeno, govoriti v
moji navzočnosti z markizo Rošegij-
sko in pozabiti, kdo je...«

Toda Florestan se mu je odre-
zal besno:

»Pozabiti!... Jaz pozabljam to
tako malo, da ji prihajam baš pove-
dat, kdo je.«

In nadaljeval je ob splošnem
osuplem molku:

»Dekle, ki ste ga danes pregnali,
gospa markiza, Gilberta, ki ste jo
umorili nocoj, je vaša vnukinja!«

Žak je planil bliže kakor blazen.
»To ni res!... Ona ni mrtva!«
Kje je?«

»Ah, mučenica uboga... Le poj-
dite jo iskat v globino Senmarten-
skega kanala. Tam je... tja ste jo
pahnili vi, gospa... ki ste njena ba-
bica, zakaj ona je dete vašega sina.«

»Moje ga sina!...«

»Da, vašega sina Gilberta...«

»Ah, ta podobnost!« je kriknila
vdova in vzmahnila z rokami v blaz-
ni grozi.

In dočim se je zrušila kakor za-
deta od strele v naslanjač, od koder
je bila vstala pravkar tako visoko-
merno, se je obrnil Florestan k
Zaku:

»Zdaj vidite, kam ste jo pahnili,
gospod, vi, ki vas zdaj poznam, vi,
ki ste njen bratranec... vi, ki imate
v svoji posesti premoženje, ki bi mo-
ralo biti njeno... vi, ki se zdaj ne
bojite več, da pride uboga rajnica
in ga zahteva od vas...«

Žak je prebledel kakor smrt.
Tresoč se po vsem telesu, je stal in ni
našel odgovora...

Stari Florestan pa je govoril:

»Ah, zdaj me poslušate vsi...
Zdaj se začnate zavedati, kako po-
dlo je, kar ste storili, kako podlo je
bilo tirati v obup ubogo revco, ki ni
ma branitelja razen mene... Da, ke-
sanje vas vseh bo osveta moje ubo-
žice... Otroka svojega otroka. kri

lastne krvi ste tirali v smrt, gospa
Rošegijska...«

»Ah, pojasnite vsaj, kar govo-
rite, gospod,« je viknil grof d'Or-
moa.

»Gilberta je hči grofa Rošegij-
skega in Marte Lemetrove...«

»To ni res!... dokažite...« je
kriknila markiza v brezumni grozi
in tesnobi.

Florestan bi bil izzval v tej uri
vesoljni svet.

»Oh, saj sem vedel, da boste za-
čeli tajiti! Bolj komodno je odgovar-
jati: Ni res! In tudi zle vesti se člo-
vek reši s tem zdravilom... Toda
jaz vam prinašam oboje: slabo vest
in dokaze... Moja revica se je ro-
dila v Bisjeri. Rojena je dne 20. ju-
lija 1870, točno osemindeset let
po tem, ko ste spremenili vi vsi nje-
nega očeta poslednjikrat na kolodvor
in se je njena mati onesvestila v na-
ročju Gregorja Lemetra...«

»V Sen-Diziju... o, moj Bog!«
je zamrmrala grofica Klara.

»Ah, vi se še spominjate, milost-
ljiva...«

»Tudi jaz,« je jeknil Žak, ki je
poslušal z napetostjo, s kakoršno
preži obtoženec na brezprizivno
sodbo.

»Jaz tudi,« je ponovila markiza
z jedva slišnim glasom.

In Florestan je nadaljeval... ne,
zdaj ga ne bi bilo ustavilo nič na
svetu:

(Dalje.)

va Grujič, bivši ministrski predsednik, sedaj predsednik državnega sveta. Pogreb bo jutri.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Ali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanjim luserem v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Hotel Kosič. Trst, ul. Corradori št. 15, oddaljen 2 minuti od južnega kolodvora. Podpisani se vladno priporočam slovenskim gostom, da se poslužijo za prenočišče mojega hotela, kjer jim je na razpolago več sob po jako nizki ceni. Svoji k svojim! Za obilen obisk se priporoča Hinko Kosič.

Citro in vojaška uniforma se do petka prodaja. Izve se na Dunajski cesti 9, II. nadst., 7 vrata. 1079—1.

Mlad moški išče službe kot hlapec v kaki tiskarni ali knjigarni. Ponudbe na »Prvo anonimno pisarno«. 1078—1.

Sprejmeta se dva gospoda na stanovanje. Več se izve v »Prvi anonimni pisarni«. 1077—1.

Kupi se lepo ohranjena, bela, otročja postelja. Ponudbe na »Prvo anonimno pisarno«. 1075—3.

Stanovanje, obstoječe iz sobe, kuhinje in pritlikin se odda mirni stranki. Več se izve v »Prvi anonimni pisarni«. 1073—3.

Mlad, vojaščine prost gospod, kateri zna tri jezike, išče primerne službe. Ponudbe na »Prvo anonimno pisarno«. 1073—1.

Carlo Marcuzzi

Trst, via S. Lazzaro 12.

Delavnica kirurških instrumentov, ortopedičnih aparatov, prs, umetnih rok in nog, trebušnih, športnih in bolniških pasov za popek, suspensorjev, mesečnih podvez za dame in vse bolniške potrebščine.

Ženitna ponudba.

Uradnik, z letno plačo K 4000—vdovec z otroci, se želi takoj poročiti z gospodično ali vdovo od 28 do 38 let staro, s premoženjem od K 10.000 do K 20.000. Ponudbe pod »Jesen 1913«, glavna pošta Gorica.

Popolni šivalni stroj je le

»Singerjev«

Dobi se samo s tem izveskom in po upravičenih naših zastopnikih Ljubljana, Sv. Petra cesta 4,

Kranj, Glavni trg 119, Novo mesto, lekarna Bergman, Kočevje, Glavni trg 79.

Nič več : : : : draginje!

Vsako sredo in soboto se prodajajo ostanki različnega blaga za obleke in perilo skoro polovico ceneje kakor v celih kosih pri trdki

„Hermes“

brata Wokač
Šelenbugova ulica št. 5.

v prvem nadstropju

— (nasproti glavne pošte). —

Zganjarna

F. Pečenko

se je zopet odprla

v ulici Scala Belvedere št. 1

(prihod iz ulice Miramar).

Priporoča se svojim starim obiskovalcem in obenem cenj. občinstvu.

Povodom imendana gospoda

Karola Tavzes

kliče

»gromoviti živio!«

Osojbe hotela »Lloyd«.

Modistinja

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke.

Popravila se točno in najcenejše izvrše.

„BALKAN“

Trgovska, spedijska in komisijska del. družba

Podružnica: Ljubljana, Dunajska cesta 33 — Telefon št. 100.

(Centrala: TRST)

mednarodna spedijska, spedijske in zacinanje vsake vrste, prevažanje blaga, skladišča, kleti. Prosta skladišča za redni užitni podvrženo blago. Najmodernejše opremljeno podjetje za selitve in prevažanje pohištva v mestu in na vse strani z patentiranimi pohištvenimi vozi. Shranjevanje pohištva in blaga v suhih posebnih skladiščih. Omotacije itd.

Spedijski urad, generalni zastop in prodaja vozniških listov: »Dalmatije« delniške parobrodne družbe v Trstu, brzovozne proge Trst-Benetke in obratno ter Trst-Ancona parobrodne družbe D. Tripcevih & Co, Trst Avstrijskega Lloydja Cunard-Line za I. in II. razred. Naročila sprejema tudi blagovni oddelek »Jadranske banke«.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

Vedno

= najnovejše

klobuke, cilindre, če-

pice, kravate, srajce,

ovratnike, žepne robce,

rokavice, nogavice,

normalno trikot perilo

prof. Jäger in dr., dež-

nike, galoše, palice itd.

Specialna, modna in športna trgovina za gospode in dečke

J. Kette Ljubljana,
Franca Jožefa cesta 3.

Št. 620/pr.

Razglas.

V zmislu § 24. dež. zakona z dne 26. avgusta 1908 (dež. zak. št. 15) se javno naznanja, da so imeniki volilcev za deželnozborsko volitev deželnih poslancev za deželno stolno mesto Ljubljano in sicer tako za volitev v splošnem volilskem razredu, kakor tudi za volitev iz obeh mestnih volilskih okrajev mesta Ljubljane, ki se ima vsled razpisa c. kr. deželnega predsedstva za Kranjsko z dne 14. oktobra 1913, št. 2929/pr. vršiti dne 1. decembra, odnosno dne 16. decembra 1913, že sestavljeni in da so

od ponedeljka, dne 3. novembra

skozi osem dni v mestni posvetovalnici razgrnjeni od 8.—12. dopoldne in od 3.—6. popoldne vsakomur na vpogled ter da smejo od tega dne tekom osem dni, tedaj do vstetega ponedeljka, dne 10. novembra t. l. zoper te imenike tisti, ki imajo pravico voliti v dotični volilni skupini, pri mestnem magistratu ustno ali pismeno vlagati ugovore o tem, da so se v volilski imenik vpisale osebe, ki nimajo pravice ali, da so se iz njega izpuštile take osebe, ki imajo pravico voliti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 2. novembra 1913.

Del. glavica:

8,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 1,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Poslovalnica »Prve ces. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

trvdke R. MIKLAUC

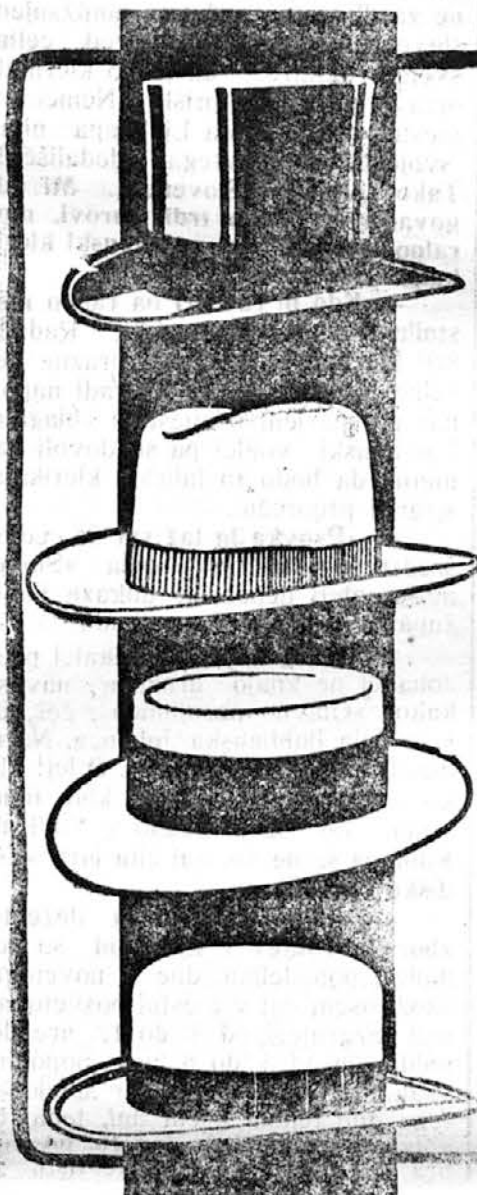
„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Skofijo št. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelek v prvem nadstropju. :

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Klobuki
Cilindri
Čepice
Kravate
Rokavice
Srajce
Nogavice
Žepni robci
Naramnice
Dežniki

Prof. Jagrovo

Trikot perilo

Za lovec:

Pletene telovnike
Dežne plašče itd.

Modna in športna trgovina

P. Magdič,

Ljubljana,

nasproti glavne pošte.

Več tisoč

pletenih jopic v vseh barvah, posebno sivih, poprej K 16—, sedaj K 8—.

Moških klobukov

vsakovrstnih fason, poprej K 6—, sedaj K 3—.

Klobukov za dečke

poprej K 4—, sedaj K 2—.

Klobukov za otroke

poprej K 2—, sedaj K 1—.

Največja izbira dežnih plaščev

za dame in gospode

poprej K 20—, 30—, sedaj K 14—.

Zaradi ogromne zaloge zimske konfekcije oddajam blago za polovično ceno.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fond K 68,461,432.56. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 123,257,695.77.

„SLAVIJA“

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje

Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v lastni bančni hiši

Gospodski ulici št. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte.